

[Behnke]

begået alvorlige fejl af de tilsynsførende under selve byggeriet. De store boligselskaber har fået overdraget pligten til tilsyn fra kommuneingeniørerne, men er det rimeligt, at det aldrig får følger for selskaberne, at fejlene begås, og at skatteyderne/beboerne altid bliver sorteper?

I en konkret sag fra Esbjerg er forholdet følgende:

I Løkkegårdsparken i Esbjerg skal hele byggeriet renoveres for ca. 50 mio. kr. Det viser sig, at der ved opførelsen er sket det, at man har placeret cellesten yderst og almindelige ydersten inderst. Dette burde have været opdaget af den tilsynsførende. Resultatet af fejlen bliver, at beboerne kommer til at opleve huslejestigninger på over 1.000 kr. pr. måned for f.eks. en treværelseslejlighed.

Endvidere har D.A.B. (ejerne) kun modtaget ét tilbud på renoveringen og ikke udbudt opgaven i licitation!

Svar (8/7 88):

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Jeg er enig med spørgeren i, at de, der er ansvarlige for byggeskader, må erstatte de herved opståede tab. Dansk rets almindelige erstatningsregler gælder også i disse situationer og selvfølgelig også, når fejlen er begået af et almennyttigt boligselskab.

Det lokale selskab må derfor forsøge, eventuelt ved retssag/voldgiftssag, at få sit tab erstattet. Såfremt selskabet måtte være uvilligt hertil, må kommunalbestyrelsen som tilsynsmyndighed pålægge selskabet at søge et erstatningskrav gennemført.

Jeg er uden kendskab til den sag, der er refereret i begrundelsen for spørgsmålet, og der er ikke indsendt ansøgning til Boligstyrelsen om offentlig støtte efter reglerne i boligbyggerilovens § 54 til udbedring af ekstraordinære byggeskader. Såfremt udbedringsarbejderne imidlertid skal finansieres med statsstøtte, forudsætter reglerne, at ansvaret for de opståede skader er søgt placeret med henblik på opnåelse af erstatning. Det er ligeledes en forudsætning for støtten, at indhentning af priser sker efter reglerne i udbudscirkulæret, dvs. som altovervejende hovedregel ved offentligt eller begrænset udbud (licitation).

Spm. nr. S 139

Til *kulturministeren* (1/7 88) af:

Birthe Hansen (SF):

»Hvilke overvejelser gør ministeren sig med hensyn til muligheden for fremtidige danske kunst- og kulturudstillinger i Danmarks Hus i Paris?«

Begrundelse

Spørgeren læser i Berlingske Tidende den 1. juli 1988, side 3, at udenrigsministeren er gået imod Kultureksportudvalgets råd om at sælge Danmarks Hus i Paris.

Udenrigsministeren mener, at det er langt bedre at udleje f.eks. til danske virksomheder end at sælge huset. Spørgeren er ikke uenig heri, et hus med den beliggenhed vil staten formentlig ikke få råd til at købe igen, derfor er udlejning et forsøg værd. Men hvor går dansk kunst og kultur så hen? Vil man så leje sig ind et sted i Paris, hvor dansk kunst og kultur måske ville få større mulighed for omtale og for bedre præsentation over for publikum?

Svar (27/7 88):

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Spørgsmålet har været forelagt Udenrigsministeriet til udtalelse under henvisning til, at Danmarks Hus i Paris med virkning fra 1. januar 1986 ressortmæssigt hører under Udenrigsministeriet.

I brev af 13. juli 1988 har Udenrigsministeriet et meddelt:

»Det er tanken, at der ud over at tilgodese danske erhvervsmæssige interesser i en samlet udlejning af huset indgår, at arealer svarende til de faciliteter, der nu stilles til rådighed for danske kunst- og kulturudstillinger i Danmarks Hus i Paris, fortsat bør være til rådighed til sådanne formål.«

I tilslutning hertil skal det fra Kulturministeriets side tilføjes, at såvel Kulturministeriet som Komiteen for Internationale Kunstudstillinger (KIKU) også siden den 1. januar 1986 har gennemført udstillinger i Danmarkssalen, ligesom Kulturministeriet har støttet andre aktiviteter i huset.

Kulturministeriet er ligesom KIKU indstillet på også fortsat at gennemføre og støtte udstillinger og andre kulturelle aktiviteter i huset som led i det løbende kultursamarbejde mellem Danmark og Frankrig.